

Inhoud

HOOFDSTUK EEN: Een gouden bezoeker	7
HOOFDSTUK TWEE: Het Magische Dierenbos	18
HOOFDSTUK DRIE: Grizelda	29
HOOFDSTUK VIER: Louis' Luchtreizen	41
HOOFDSTUK VIJF: De Schattenboom	50
HOOFDSTUK ZES: De familie Peddelpoot	59
HOOFDSTUK ZEVEN: De Glinsterwaterval	71
HOOFDSTUK ACHT: Een bad voor de Froezels	83

Kun je een geheim bewaren?

En je laat absoluut niets los?

Dan vertel ik je graag over een betoverd bos.

Het ligt achter de deur in de oude eik.

Volg me maar snel naar dat verborgen rijk.

We beleven avonturen voor tien
en zullen de magische dierenvrienden zien!

Liefs,

Goudje de Kat

HOOFDSTUK EEN

Een gouden bezoeker

Jessie Van den Bos en haar beste vriendin, Laura Hart, zaten in de keuken van het kleine huis waarin Jessie met haar vader woonde. Ze waren net klaar met hun lunch.

‘Mijn buik zit zo vol!’ zei Laura, en ze wreef over haar T-shirt. ‘De pizza’s van je pap zijn geweldig!’

Jessie lachte. ‘Wat een geluk dat je aan de overkant van de straat woont zodat je elke keer dat hij ze maakt, kunt komen eten.’

‘Ik ben blij dat het je heeft gesmaakt’, zei meneer Van den Bos toen hij de keuken binnenkwam. ‘Wat gaan jullie vanmiddag doen?’

‘We gaan natuurlijk naar de dieren kijken!’ zei Jessie.

In de omgebouwde schuur achter hun huis hadden Laura’s ouders een dierenklinik geopend, De Helpende Poot. Beide meisjes vonden het heerlijk om te helpen bij de verzorging van de dieren.

‘Vanmorgen is er een gewonde voswelp binnengebracht’, voegde Laura

eraan toe. ‘We moeten eerst naar hem gaan kijken.’

Jessie knikte, en haar blonde krullen dansten op en neer. ‘Goed idee’, zei ze. ‘Dat is het beste aan de zomervakanties: je kunt heel veel tijd met de dieren doorbrengen!’

‘Niet zo snel!’ zei meneer Van den Bos. ‘Waar moeten de vuile borden heen?’

‘Naar de gootsteen’, zeiden Laura en Jessie in koor.

Terwijl ze de borden opstapelden, hoorde Jessie een zacht, krabbend geluid. ‘Luister’, zei ze.

Krrr krrr krrr...

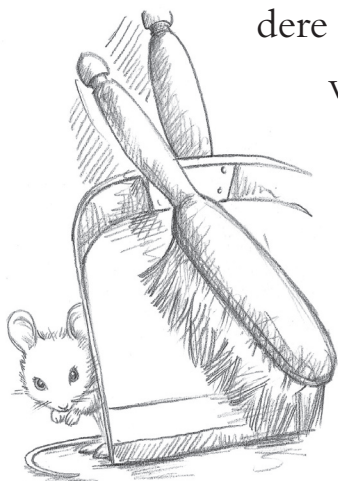
‘Het lijkt wel alsof het geluid onder jullie gootsteen vandaan komt’, zei Laura.

De meisjes gingen op hun knieën zitten om beter te kunnen kijken. Laura duwde haar donkere haar achter haar oren terwijl ze zachtjes de kastdeur opende. ‘Oh!’ zuchtte ze.

In het kastje zat een schattig klein bruin muisje, met oortjes zo roze dat de meisjes er bijna doorheen konden kijken. Het knipperde met zijn heldere oogjes, en ging zich toen verstoppen. ‘Zo schattig!’ zuchtte Laura.

Meneer Van den Bos lachte. ‘Dat is het zeker,’ zei hij, ‘maar het kan hier niet blijven. We zullen het moeten vangen.’

Hij rommelde in een kast en haalde een lange plastic doos met een klein deurtje aan de zijkant tevoorschijn. ‘Zie je dit?’ zei hij. ‘Als het muisje eenmaal binnen zit, zal het deurtje dichtgaan. Dan kunnen we het muisje op een plek waar het veilig is weer loslaten. Maar eerst,’ ging hij verder, ‘hebben we iets nodig om het muisje in de doos te lokken.’

‘Muizen zijn dol op chocolade’, stelde Jessie voor.

‘En pindakaas!’ zei Laura. ‘Laten we van elk een beetje proberen.’

Nadat ze de val hadden klaargezet, zeiden de meisjes gedag tegen meneer Van den Bos en liepen via de Helderlaan naar de dierenkliniek.

Ze liepen door Laura's tuin, en bleven stilstaan bij de konijnenren. Een konijntje met een verband rondom zijn poot hupte langzaam naar de afrastering.

‘Kijk naar dat snuffelende kleine neusje’, zei Jessie vrolijk.

Laura glimlachte. ‘Hij doet me aan een ander konijn denken, de kleine Lily Langoor! Ik kan het nog altijd nauwelijks geloven dat we een avontuur hebben beleefd in een magisch bos!’

